

Глава 97.

За копрос-атз ако е тленно или нетленно причащаемо-то тѣло и кръвь Хрїстова.

Вз време-то на патріарха Георгіа Ксифиліна, повдигнаса вз Константинополь копросъ отъ нѣкого монаха Сікідита, глаголющи, да ли е причащаемо-то тѣло и кръвь Хрїстова нетленно или тленно, отъ кое-то послѣдова голѣмо отцѣпюванѣ. Нѣкои дѣмаха защо е нетленно, преводащи много свидѣтелства отъ сваты-те отци, а нѣкои, че е тленно, кято жертвѣмо и кѣшаемо и смерть възвѣщающе. Найпослѣ Іоаннъ Константинопольскій патріархъ трѣдолубивый, събра соборъ, и осѣди онѣа, кои-то дѣмаха, че е тѣло-то и кръвь-та Господна тленна. И тѣка приста на лекопреніе-то.

Глава 98.

За третѣ-тѣ кръстоноснѣ войнѣ.

Кога царѣвакаше Гвїдонъ вз Іерѣсалимъ, Саладинъ салтанъ Египетскій, имѣючи педесать хилади коискиж, доде и са би съ Хрїстіаны-те, и ги повѣди соксемъ, и зарови царь Гвїдона, и Ринавда, великаго Магистра на Оспиталаріани-те и Темплари-те, и много дрѣгы князовы, па зѣ истинный-атз крестъ Хрїстовъ. Слѣдъ томъ вой, сичко подпадна подъ Саладина. Покори же и Іерѣсалимъ, на хиладо и сто и осемдесать и седмо лѣто по